

— Kazao je jednostavno, da ne priznaje naredbe, ako nije pisana i pečatom providena, jer da mu sve izgleda kao nekakva golema spletko. Dodao je također, da je bilo vremena jučer i prekjučer da mu se zabrani mejdan.

— A ti? Što si mu na to ti, moj pametnjakoviću? Valjda nisi i opet...

— Zaprijetio vašom nemilošću? — nasmije se Kolu-brin. — Ja sam mu smjesta odbrusio zašto se nije sam pobri-nuo za dozvolu. Ekcelencija se nije mogla domisliti, da li će se, ili se ne će odazvati izazovu gospodin kapetan Tomić! Nije se stoga mogla ni jučer ni prekjučer izdati zabrana. A on će mi na to kratko: Sad je prekasno, — pa se je jedno-stavno okrenuo na drugu stranu. Mjesto da na očinskoj za-brani...

— Dobro, dobro; što je bilo dalje?

— Tomić je tada pristupio k Jerku Papaliću i Jurju Maruliću, te ih zamolio, neka budu sudijama i djeverima od njegove strane. Ti su odmah prihvatili taj poziv, i pristupili k sudijama Mehmet-age, da uredе što treba.

— Tko su bili Mehmetovi sudije?

— Mislim, da su bili age, kao i on. Imena im se ne sje-ćam, niti sam ih kad vidio u gradu. Valja da su iz Cetinske krajine pridošli.

— Što su pak ti sudije imali da uredе?

— Najprije su izmijenili pozdrave i utanačili, da pobi-jeđeni, ne bude li smrtno ranjen, može otkupiti sebe, konja i oružje za dvadeset i pet dukata. Tada su zarezali granice mejdanu na sve četiri strane, a narodu su strogo zabranili, da se nitko ne usudi prekoračiti te crte. Međutim, ta je za-brana bila suvišna: na ovoj su strani naši, a na turskoj su kliški vojnici čuvali red.

— Dakle, naroda je bilo mnogo?

— Sva sila, koliko da je blagdan ili sajam. Neki su po-sjedali na travu, drugi su se naslonili na poljske zidane ogra-de. Dječurlija se popela, gdje je samo mogla, pa i na same mladice, budući da pravoga stabalja ni nema, otkad je ono, kako mi je pokojni otac pripovijedao, prejasna Republika dala posjeći sve po polju, i same mladice, da obrani ove barbare od turske poplave. Pravom se je mislilo, što bi Turci išli osvajati pustu zemlju, gdje nema ni pašе za njihove konje...

— Samo dalje, Luka, o mejdanu; mene samo mejdan ovaj čas zanima.